

Da reglerne som nævnt alene vil have karakter af minimumsstandarder, vil der fortsat i vidt omfang være mulighed for individuelle løsninger for den enkelte myndighed. Reglerne vil ikke være til hinder for, at der ved indretningen af den enkelte myndigheds betalingsforvaltning vil kunne tages højde for forholdene i den enkelte myndighed, herunder f.eks. myndighedens størrelse og hvilket forvaltningsområde myndigheden administrerer. Der vil derfor fortsat være en udstrakt frihed for den enkelte myndighed til at indrette betalingsforvaltningen efter myndighedens eget ønske. Med reglerne tilsigtes således på ingen måde et indgreb i det kommunale selvstyre.

I stk. 2, bemyndiges finansministeren til at fastsætte regler om afvikling af en kreditors mellemværende med offentlige myndigheder, herunder at offentlige myndigheder kan udskyde betaling til en kreditor, som ikke overholder de af finansministeren udstedte regler.

Med udtrykket »kreditor« sigtes alene til den gruppe af kreditorer, som er det offentliges kreditorer i kraft af en privatretlig aftale indgået med en offentlig myndighed. Der kan således ikke i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om det offentliges udbetalinger af pengebeløb, som udspringer af forvaltningsakter m.v. Det følger heraf, at bestemmelsen ikke omfatter betalinger af f.eks. sociale ydelser.

Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om selve udbetalingen af pengebeløb, f.eks. at kreditors faktura, såfremt den sendes elektronisk, modtages i et bestemt format, som er læselig for den offentlige myndighed. Der vil desuden kunne fastsættes regler om, at en virksomhed, der anvender papirbåren faktura, skal sende fakturaen til en konverteringscentral, hvor fakturaen omsættes til et elektronisk format og videresendes til den offentlige institution. Endvidere kan der fastsættes regler om, at særlig information, f.eks. indkøbsordrenummer og kontostreng, skal være knyttet til kreditors faktura.

Stk. 2, indebærer ikke, at borgere eller virksomheder kan tvinges til at afvikle betalinger eller afgive information i tilknytning hertil i elektronisk form til offentlige myndigheder. Det vil derfor fortsat være således, at borgere og virksomheder skal tilbydes såvel papirbårene som elektroniske løsninger.

Hvis en kreditor påføres merudgifter i anledning af de af finansministeren fastsatte regler, kan ministeren med hjemmel i lovforslagets § 6 udbetale kompensation til den pågældende kreditor. Denne bestemmelse kan således dække konverteringsomkostningen for virksomheder med halv- og kvartårligt momstilsvær.

En forsinkelse med betaling af gælden til en kreditor, som skyldes, at de af finansministeren udstedte regler ikke overholdes, kan ikke udløse sædvanlige misligholdelsesbeføjelser i anledning af forsinket betaling, og kan således heller ikke indebære, at der skal betales morarenter. For at undgå, at denne bestemmelse griber ind i bestående aftaleforhold, vil der i forbindelse med gennemførelsen blive fastsat en overgangsregel. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at de elektroniske betalingsordninger findes på markedet og uden nævneværdig udgift kan anvendes af erhvervsdrivende, der i øvrigt anvender papirbårene faktureringsordninger. Det må antages, at den her foreslåede fremgangsmåde vil kunne drive en teknologisk modernisering frem også vedrørende betalingsafvikling på det private marked, hvor store indkøbere i forvejen søger at sætte standarder. De regler, der fastsættes efter § 7, stk. 2, vil derfor kunne tilvejebringe standarder, der kan anvendes også uden for lovens område. Der vil derfor formentlig kun være behov for en overgangsordning i en ret begrænset periode.

Forud for udstedelse af reglerne vil finansministeren inddrage berørte erhvervsorganisationer m.v.

De af finansministeren udstedte regler skal ikke nødvendigvis finde generel anvendelse. Der vil være særlige undtagelsestilfælde, hvor en effektiviseringsgevinst ikke vil kunne opnås. Visse typer af betalinger og visse myndighedsområder vil derfor - helt eller delvis - kunne undtages. Det vil endvidere være naturligt at fastsætte en bagatelgrænse, således at beløb under en vis størrelse ikke er omfattet af reglerne.

Til §§ 8-11

Det foreslås, at de gældende regler i §§ 3 a-3 d i lov om bemyndigelse af optagelse af statslån overflyttes til denne lov. Baggrunden herfor er, at reglerne mere naturligt hører under lov om offentlige betalinger m.v. end i statslånsloven. Der foreslås ingen ændringer i reglernes udformning; jf. dog straks nedenfor om § 8, stk. 5, og der kan derfor henvises til bemærkningerne til lov nr. 1042 af 17. december 2002 fremsat af finansministeren den 31. oktober 2002 som lovforslag nr. L 44, betænkning afgivet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 3. december 2002 og tillægsbetænkning afgivet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 9. december 2002. Med § 21 i lov nr. 418 af 10. juni 2003 om ændring af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. med flere love blev lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilføjet til bestemmelsen i § 3 a, stk. 2, nr. 6. Denne tilføjelse er indsat i lovforslagets § 8, stk. 2, nr. 6.